

maal, der her er Tale om, er saa stort, at det virkelig maatte undersøges paa alle mulige Maader, før man skred til Fastsættelse af en Maksimalpris. Ellers kunde man have angrebet Regeringen for, at den havde styrtet sig i Huj og Hast ind i dette Spørgsmaal. Det har den ikke gjort, og derfor siger jeg fremdeles, at den har tøvet og tøvet længe; men man kan ikke bebrejde den noget i saa Henseende.

Naar den ærede Ordfører kom ind paa at tale rent personligt om, hvor stor Indtægt jeg eventuelt kan have, vil jeg blot sige, at jeg vil godt bytte Ben med det ærede Medlem.

Svensden: Jeg maa allerførst gøre en Bemærkning til det ærede Medlem fra Horsens. (Hans Nielsen) om et Spørgsmaal, der flere Gange i disse Dage har været fremme i Diskussionen. Det angaar Prisen paa Majs og det jyske Andelsfoderstofselskabs Stilling dertil. Det ærede Medlem kunde ikke forstaa, at man solgte Majsen til saa høj Pris, og han mente, at der maatte blive stor Fortjeneste derved. Det er muligt, at Andelsselskabet har en Fortjeneste paa den Majs, det har solgt, men Sagen er ogsaa den, at det ønsker at udligne Forholdet for sine Medlemmer paa den bedst mulige Maade og sikre sig i Fremtiden at kunne levere dem Foderstoffer til en rimelig Pris. Og som det ærede Medlem maaske ikke ved, har det samme Selskab adskillige Ladninger Majs liggende ude, indespærret, Ladninger, som man maa betale 500 Kr. for daglig, fordi man ikke kan faa dem hjem. Hvis Selskabet ikke havde noget at staa imod med, vilde saadanne Ladninger gaa op til en ganske svimlende Pris. For øvrigt skal jeg ikke komme vidtløftigt ind paa den Diskussion, der væsentlig er ført mellem den ærede Ordfører for Forespørgerne, den højtærede Minister og det ærede Medlem fra Lejre (Niels Frederiksen). Den har i væsentlig Grad drejet sig om Forhandlingerne i Prisreguleringskommissionen og de Handlinger, som derefter er udførte af Ministeriet, og selv om der kan være meget interessant i den Diskussion, vil jeg dog sige, at den kommer ikke ind til Kærnepunktet af den foreliggende Sag.

Der er blevet rettet Beskyldninger mod det ærede Medlem for Horsens Landkreds, den højtærede Minister, det ærede Medlem fra Lejre og flere for deres Arbejde i Prisreguleringskommissionen. Det er muligt, at der i det halve Aar, der

snart er gaaet, siden Krigen begyndte, er sket adskillige Fejlgreb og Fejlbedømmelser af Situationen herhjemme og ude baade af den ene og den anden, ogsaa af den højtærede Regering, selv om den vel maa siges at staa paa det Standpunkt, hvorfra man bedst er i Stand til at bedømme den foreliggende og fremtidige Situation, og der kunde maaske være mangt og meget at kritisere, ogsaa af, hvad der er gjort fra Regeringens Side, eller af, hvad den har undladt at gøre i denne Tid. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa. Der er maaske begaaet Fejl, men jeg tror ikke, det er sket af daarlig Villie, men fordi Situationen har forandret sig fra Dag til Dag, og ingen Mennesker kan handle fuldkomment. Naar man imidlertid fra en enkelt Side i Regeringspartiet gaar saa vidt, at man i stærke Ord bebrejder Venstre, at vi i den foreliggende Sag rejser Kritik mod Regeringens Afgørelse — der skulde deri ligge et storpolitisk Stormløb mod Regeringen. —, vil jeg for mit personlige Vedkommende protestere paa det kraftigste derimod. Jeg er mig bevidst, at jeg i den lille Del, jeg har haft i det politiske Arbejde i de sidste to Aar, har handlet fuldstændig loyalt mod den nuværende Regering, hvad ogsaa mit Parti har gjort, og jeg ved, at jeg aldrig nogen Sinde har haft den Tanke at ville rette Stormløb imod Regeringen. Selv om nu Rigsdagen har lagt Magten og dermed ogsaa Ansvaret over i den højtærede Regerings Hænder, og det er det, som faktisk er sket ved den Lovgivning, som har fundet Sted, er dermed dog ikke givet, at vi har fraskrevet os Ret til at kritisere den Maade, hvorpaa Regeringen anvender sin Magt. Det vilde være mærkeligt, om det skulde være os forment at indvende noget imod det, som denne Regering har gjort og gør, og som er uheldigt for det hele Samfund. Saa skrøbelig tror jeg dog ikke, den Stilling er, hvori Regeringen befinder sig, at den ikke kan taale, at vi i Folkets Interesse kritiserer dens Handlinger.

Paa den første Del af den Forespørgsel, som vi fra Venstres Side har stillet, har Regeringen jo svaret, at den vil efterkomme Anmodningen og sørge for at faa den nødvendige Forsyning af Brødkorn her til Landet. Den højtærede Indenrigsminister har erklæret, at intet mangler i saa Henseende. Vi kan være trygge, vi vil ikke komme til at mangle Brødkorn i Tiden indtil næste Høst. Jeg vil haabe, at den højtærede Indenrigsminister har